

ΕΤΟΣ 59οv

16 Ιανουαρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3007)

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Στους Κοιλοσσαεῖς χριστιανούς ἀπευθύνεται ὁ Ἀπόστολος καλώντας τους νά προσέξουν ἰδιαίτερωσ τήν καθημερινότητά τους, τά ἀπλά, τά ἀνθρώπινα πράγματα, αὐτά στά ὁποῖα συχνά δέν δίνουμε σημασία, καθώσ τά κυβερνά –καί μέσω αὐτῶν καί ἐμᾶς– ὁ νόμος τῆς συνηθείας· σέ αὐτά ὅμως εἶναι πού στέκεται ὁ διάβολος καί μᾶς κάνει νά ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ πιστός ἄνθρωπος δέν τεμαχίζει τή ζωή του, ὥστε τήν ἐπίσημη, τή σοβαρή μερίδα νά δίδει στόν Χριστό, καί τήν ἀνεπίσημη, τήν ἀνευ σημασίας, ὅπου τύχει. Ὁ πιστός ἄνθρωπος ἀναπνέει, ζεῖ καί κινεῖται γιά τόν Χριστό· κάθε του λόγος, σκέψη, πράξη, συμπεριφορά εἶναι διάφανα, ὥστε πίσω τους νά λάμπει ὁ Χριστός. Ἔτσι πορεύεται τήν ὁδό τοῦ ἁγιασμοῦ καί ὁ Θεός φανερώνεται ἐν αὐτῷ.

Ὅλα αὐτά, βεβαίως, συμβαίνουν διότι διαφορετικά ὁ ἄνθρωπος ζεῖ μέν βιολογικά, ὡς ἔρμαιο τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἔχει ὅμως νεκρωθεῖ γιά τήν προοπτική τῆς ζωῆς πού μέ τό ἅγιο Βάπτισμα ἔλαβε. Ἀκολουθεῖ ἡ πλήρης παράδοση στά πάθη, πού δέν ἔχει σημασία πόσο μικρά ἢ μεγάλα εἶναι, ἀφοῦ ὅπως ὁ Κύριος δήλωσε, «ὡς ἂν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»· καί αὐτό διότι τά μικρά εὐκόλα στήν πτωτική του πορεία ὁ ἄνθρωπος τά κάνει μεγάλα καί φοβερά, τά δέ μεγάλα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀπόφαση τοῦ ἀνθρώπου σμικρύνονται καί ἐξαλείφονται. Σημασία ἔχει ἡ κατάργηση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, τήν ὁποία ἀπεργάζονται τά πάθη, ἡ πόρωση τῆς καρδιάς καί ἡ ἐπικίνδυνη, κάποτε δέ θανάσιμη, περιδίνηση τοῦ ἀνθρώπου στό τρίκυμιῶδες πέλαγος τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Ἀπόστολος, ἀναφερόμενος σέ ποικίλα πάθη, «πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακῆν», ὑπογραμμίζει τήν πλεονεξία, τήν ἀκόρεστη βούληση τοῦ ἀνθρώπου νά συνάγει ὑλικά ἀγαθά, θησαυρίζοντας πολλῆς φορές εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν του, καί τήν ταυτίζει μέ τήν εἰδωλολατρία. Διότι ὄντως εἶναι εἰδωλολατρία τό νά ἀρνεῖται κανεῖς τόν Θεό, θυσιάζοντας τά πάντα, καί

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

αὐτὸ ἀκόμη τὸν καιρὸ τῆς ἡμέρας πού ὁ Θεὸς τοῦ ἔχει δωρίσει γιὰ νὰ τὸν συναντᾷ μέσα ἀπὸ τὸ μοίρασμα μὲ τὸν ἀδελφόν, στό βωμό τῆς ἀπληστίας, στά κάθι μορφῆς εἰδῶλα τῶν παράλογων θεοποιημένων ἐπιθυμιῶν του.

Ἡ πρόκληση τῆς πολυπολιτισμικότητας

Ἐπιθυμῶν ὁ Ἀπόστολος νὰ διαφέρουν οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους Κολλασσαεῖς, ὄχι γιὰ νὰ ὑπεραίρονται, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανερώνουν τὸν Χριστὸ στὴ ζωὴ τους, καὶ ἔτσι νὰ ἐλκύουν καὶ ἄλλους στὴ σωτηρία· τὴ σωτηρία πού προσφέρεται ἀπὸ τὸν Χριστὸ στὸν κόσμον χωρὶς ἐξαιρέσεις, χωρὶς προσωποληψία, χωρὶς διάκριση ἐθνικὴ, φυλετικὴ, γλωσσικὴ. Ἡ πολυπολιτισμικότητα πού χαρακτηρίζει τὰ ἀστικά κέντρα, ὅπου συγκεντρώνονται πολλοὶ ἄνθρωποι διαφορετικοὶ μεταξύ τους, παρότι πολὺ θόρυβος προκαλεῖ, ἀνοίγει γιὰ τὸν πιστὸ χριστιανὸ μέγα στάδιο γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ «οὐκ ἔστι Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός».

Στηρίζεται, λοιπόν, σὲ δύο πόδες τὸ κάλεσμα τοῦ Ἀποστόλου· ὁ ἕνας, βεβαίως, εἶναι ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης πού γεννᾷ τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν ὑπομονή, τὴ συνγνώμη, πού θερμαίνονται καὶ καθλιεργοῦνται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ, «ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με». Ὁ ἄλλος εἶναι τὸ χρέος τῆς ἱεραποστολῆς, τὸ ὁποῖο στὴν περίπτωσή μας δὲν ἐπιτάσσει νὰ προστρέξει ὁ ἱεραποστολὸς, δηλαδὴ ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς, στὸν ἱεραποστολικὸ ἀγρό, ἀλλὰ συμβαίνει τὸ ἀντίστροφο· ἄνθρωποι πού ποτέ στὴ ζωὴ τους δὲν εἶχαν ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστὸ ἢ πού «γνώριζαν» ἕναν Χριστὸ ἄτεγκτο, κίβδηλο, ψευδώνυμο, ἐρχοῦνται νὰ ζήσουν σὲ μιὰ κοινωνία χριστιανῶν, καὶ μάλιστα Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι καθιόονται νὰ τοὺς μεταδώσουν τὴν ἀλήθεια· τὸ πῶς, εἶναι τὸ μέγα ζητούμενο.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ,τι γήινον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν καί τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπειθεῖς ἄνθρωπους. Αὐτὰ ἀκολουθοῦσατε καί σεῖς κάποτε, ὅταν ἐζούσατε αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν δυσφήμισιν, τὴν αἰσχρολογία τῶν στόματος. Μὴ λέτε ψέμματα ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τὰς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον Ἕλληνας καί Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπερίτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλευθερος, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι τὰ πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἐμπειρία τῶν Ἁγίων

Ρώτησαν κάποτε, ἓνα σοφὸ Γέροντα οἱ μαθητές του· «Πάτερ, πῶς νά ἀντιμετωπίσουμε κάποιον πού χτυπᾷ τὴν πόρτα τῆς μονῆς; Πῶς καί πότε νά τοῦ μιλήσουμε γιὰ τὸν Χριστό»; Τοὺς ἀπάντησε τότε ἐκεῖνος· «Θά τοῦ ἀνοίξετε τὴν πόρτα, θά τοῦ δώσετε φαγητό νά φάει, νερό νά πλυθεῖ, καθαρὰ ρούχα νά φορέσει, θά τοῦ στρώσετε νά κοιμηθεῖ, καί τὴν ἄλλη μέρα τό πρωί, ἐάν θέλει, θά τοῦ μιλήσετε γιὰ τὸν Χριστό». Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώση καί ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ ἀλλάνθαστα στή χαρὰ τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων πού εἶναι γεύση Παραδείσου στήν κόλληση τοῦ ἀποξενωμένου κόσμου μας.

Ἀρχιμ. Α. Α.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Σχῆμα 8,5X12, σελ. 104

Μέ τὴν προσευχὴ εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε τὸ Δημιουργό μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ ἐξαγιαζεται.

16 Ἰανουαρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΒ' ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ 10 ΛΕΙΠΡΩΝ)

Προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλῆς μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Ἰανουαρίου, ἸΔ' Λουκά (Τοῦ Τυφλοῦ).

Ἀπόστολος: Α' Τιμ. α' 15-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 35-43.

ΓΙΑ ΤΟ 2011: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ, ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ

Οι εκδόσεις της Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καί φέτος:

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2011 καί τήν κανονική ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στόν κορυφαῖο λογοτέχνη Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2011** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας. Κοσμείται μέ εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Γοργοῦπηγούου.
3. Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (δεμένο, σχῆμα 14x21), πέραν ἀπό τό ἑορτολόγιο καί τό καθημερινό μήνυμα, περιέχει τή δυνατότητα καταγραφῆς καί προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερησίων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.
4. Ἡ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5x14) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2011. Εἶναι ἀφιερωμένη στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολοθηστε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 15:00

2) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

4) «**Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας**» στίς 11:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσωνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr